

Prof. Ing. Tibor Paulík, CSc.

Institut ekonomie a managementu

Ostravská univerzita v Ostravě (Czech Republic)

Jak daleko je české euro? Daleko!

ÚVOD

Důležitým rozhodnutím při přípravách na zavedení eura je volba scénáře přechodu na jednotnou měnu. Ze zvoleného scénáře se pak odvíjí všechny další fáze spojené zavedením jednotné měny, eura. Možnost výběru příslušného scénáře je ze tří variant:

- scénář s využitím přechodného období (tzv. madridský scénář),
- jednorázový přechod na euro tzv. velký třesk (*Big Bang*),
- jednorázový přechod na euro s využitím tzv. doběhu (*Phasing Out*).

SCÉNÁŘE PŘIJETÍ EURA

Podle Madridského scénáře je euro nejprve zavedeno pouze v bezhotovostní podobě a po uplynutí přechodného období (v délce nejvýše tří let) je uvedeno též do hotovostního oběhu formou bankovek a mincí. Scénář má tu výhodu, že poskytuje dostatek času na technické přípravy, na druhé straně je však velmi nákladný.

Obrázek č. 1: Madridský scénář zavedení eura

Pramen: vlastní zpracování.

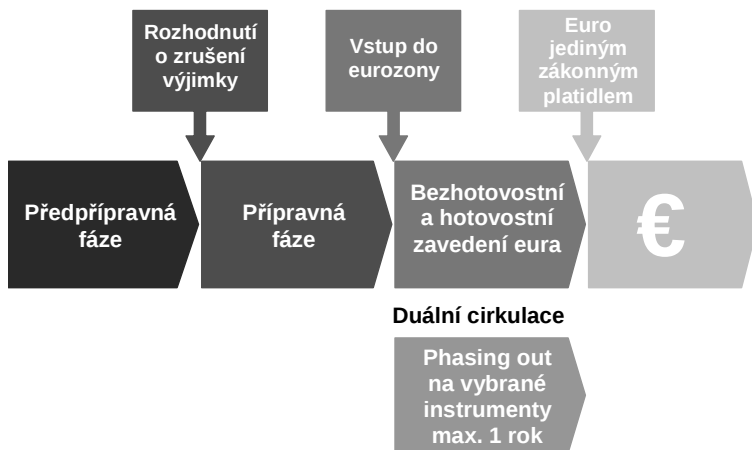
Ve scénáři jednorázového přechodu na euro, se euro začíná ke stejnému dni používat v bezhotovostním i hotovostním platebním styku. Ve srovnání s madridským scénářem je tato varianta náročnější na koordinační a přípravné práce, jelikož všechny subjekty soukromého i veřejného sektoru musejí být schopny přejít z národní měny na euro prakticky v jednom okamžiku.

Obrázek č. 2: Scénář jednorázového přechodu na euro „Big Bang“

Pramen: vlastní zpracování.

Také ve scénáři jednorázového přechodu na euro s využitím tzv. fáze postupného zrušení se euro ve stejném okamžiku začne používat v hotovostním i bezhotovostním platebním styku. Ve vybraných oblastech lze však po určitou dobu (maximálně jeden rok) používat původní národní měnu.

Obrázek č. 3: Scénář „Phasing Out“ zavedení eura

Pramen: vlastní zpracování.

ZAVEDENÍ EURA V ČESKÉ REPUBLICE

Česká republika se v souvislosti se vstupem do Evropské unie zavázala přijmout společnou měnu euro¹. Česká republika se automaticky účastní třetí fáze Hospodářské a měnové unie, ale jako země, na kterou se vztahuje přechodná výjimka pro zavedení eura. To znamená, že ČR dosud nezavedla euro, protože nesplnila nezbytné podmínky pro zavedení jednotné měny. Přechodnost této výjimky ovšem nezbavuje členský stát povinnosti přijmout euro.

Podmínkou pro přijetí do eurozóny je splnění vstupních makroekonomických kritérií (tzv. maastrichtská kritéria) a provedení některých legislativních úprav, vč. přijetí nové legislativní úpravy o postavení a působnosti centrální banky. Vzhledem ke komplexnosti procesu zavádění eura je nutná také kvalitní institucionální příprava pod vedením vládou určeného národního koordinátora zavedení eura v České republice a jím vedené Národní koordinační skupiny. Po splnění vstupních kritérií dojde ke zrušení výjimky pro zavedení eura, a to přibližně půl roku před plánovaným zavedením eura.

V souladu s těmito přístupy byl v roce 2007 zpracován Národní plán zavedení eura v České republice, se snahou výrazně omezit problémy a tím snížit náklady na zavedení eura.

Národní plán zatím neobsahuje termín zavedení eura v České republice, ale popisuje jednotlivé kroky a změny, které bude nutno provést, stanoví způsoby řešení těchto změn. Doporučuje postupy orgánům státní správy, územní samosprávy i subjektům mimo státní správu v procesu přechodu na jednotnou měnu euro a stanovuje harmonogram úkolů a dalších kroků směřujících k zavedení eura v České republice.

Národní plán zavedení eura je rámcovým dokumentem, který je určen všem subjektům české ekonomiky a společnosti. Úvodem jsou definovány základní zásady, na kterých bude zavedení eura v České republice založeno, dále je stanoven harmonogram dalších kroků a zpřesňování Národního plánu a popsáno institucionální zabezpečení zavedení eura v České republice. Těžištěm národního plánu je identifikace úkolů v jednotlivých oblastech, a to včetně odpovědnosti, časové náročnosti, kontrolních termínů a termínů splnění tak, aby státní správa, samospráva i soukromý sektor mohly začít s včasnou přípravou. Důraz je v této fázi kladen na ty kroky, jež je vhodné a potřebné učinit ještě před oficiálním stanovením cílového data zavedení eura v České republice.

Národní plán stanoví, že přechod na euro musí respektovat:

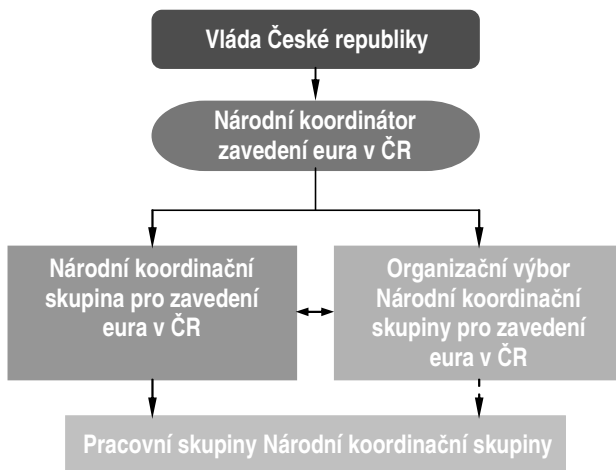
- princip právní jistoty,
znamená, že všechny uzavřené smlouvy (hypoteční, pojistné, nájemní a další), které obsahují údaje v českých korunách, zůstanou po zavedení eura nadále platné.
- princip ochrany spotřebitele,
usiluje o to, aby zavedení eura nebylo zneužito k neodůvodněnému zvyšování cen. Hlavním nástrojem prosazování tohoto principu bude povinnost tzv.

duálního označování vybraných cen a peněžních částek. Neboli po oznámení oficiálního přepočítacího koeficientu budou muset být příslušné peněžní částky uváděny v korunách i eurech. Spotřebitelé si tak budou moci lépe přivyknout na novou měnu.

- princip minimalizace nákladů,

stanoví, že způsob přechodu na novou měnu musí být ohleduplný vůči výdajům soukromých subjektů i státních orgánů. Je důležité respektovat tuto zásadu, jelikož Národní plán stanoví, že každý subjekt si bude muset pokrýt náklady na zavedení eura z vlastních zdrojů. To platí jak pro veřejné, tak i soukromé subjekty. Úlohou státu bude poskytovat všem adresátům přesné a včasné informace.

Pro institucionální zabezpečení zavedení eura v České republice vytvořila vláda žádoucí podmínky ustavením Národní koordinační skupiny pro zavedení eura (NKS). Úkolem tohoto orgánu je koordinovat organizační, legislativní a technické úkoly související se zavedením eura.

Obrázek č. 4: Institucionální zabezpečení zavedení eura v České republice

Pramen: Národní plán zavedení eura v České republice, Ministerstvo financí ČR, vlastní zpracování.

Národní plán zavedení eura v České republice je první a zatím jedinou verzí uvažovaného postupu pro zavedení eura. Lze proto zcela opodstatněně předpokládat, že pod tlakem vývoje ekonomiky a politického klimatu bude v brzké době aktualizován. Proto se domníváme, že porovnávat ho s národními plány zavedení eura zemí, které již euro zavedly, nebo v brzké době zavedou, tj. nacházejí se podstatně dále v přípravě jeho zavedení než Česká republika, by bylo do značné míry zavádějící. Za největší nedostatek českého národního plánu zavedení eura proto považujeme skutečnost, že nemá svůj termín splnění. Je sice poměrně

precizně fázován, ale žádná z těchto fází není časově vymezena. Zůstává tak pouze určitým uvažovaným postupem, který ale zatím k ničemu nezavazuje.

SCÉNÁŘ JEDNORÁZOVÉHO PŘECHODU NA EURO V ČESKÉ REPUBLICE

Schválený scénář jednorázového komplexního přechodu na euro formou tzv. velkého třesku, je rozdělen do pěti časových fází:

1. fáze – předpřípravná fáze

Jedná se o období mezi stanovením pevného termínu pro zavedení eura vládou a rozhodnutím evropských institucí, že ČR vyhověla všem podmínkám pro zavedení eura. Pro tuto fázi je charakteristické, že

- jediným zákonným platidlem je česká koruna,
- probíhají intenzivní technické přípravy na zavedení eura.

2. fáze – přípravná fáze

Tato fáze začíná zrušením výjimky na zavedení eura a končí zahájením výměny korunového oběživa za eurové. Přibližná délka této fáze bude 6 měsíců. Pro tuto fázi platí, že

- jediným zákonným platidlem je nadále česká koruna,
- uzákoněno je duální označování cen, tj. vybrané ceny a peněžní částky jsou uváděny souběžně v korunách i v eurech.

3. fáze – období duální cirkulace

V průběhu této fáze budou do oběhu zaváděny eurové bankovky a mince, stahováno bude korunové oběživo. Tato fáze se proto bude vyznačovat následujícími rysy:

- při hotovostním placení lze používat českou korunu i euro, obchodníci však budou mít povinnost vracet zákazníkům pouze eura,
- bezhotovostní platby jsou prováděny pouze v eurech,
- nadále probíhá duální označování cen.

4. fáze – období do ukončení duálního označování

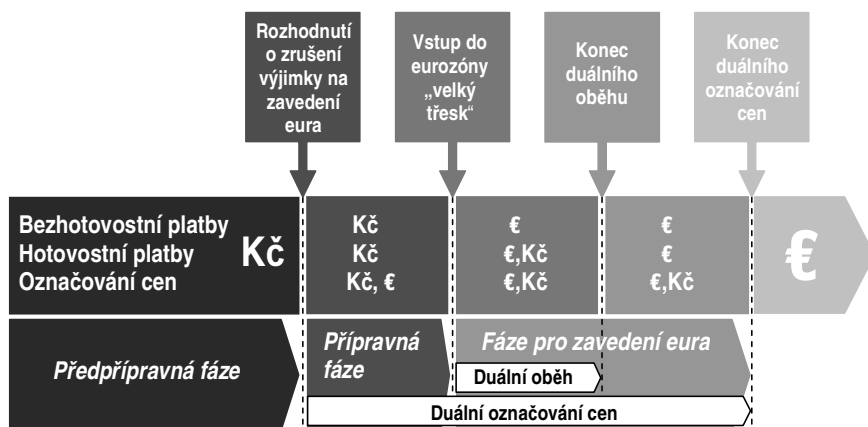
Tato fáze bude trvat do konce kalendářního roku, kdy je předpokládáno ukončení povinného duálního označování cen a peněžních částek. Pro toto období je příznačné, že

- při všech platbách se používá výhradně euro,
- minimálně šest měsíců české koruny budou moci být směňovány na eura nadále jen v bankách a pobočkách ČNB,
- platí povinnost duálního označování cen.

5. fáze – plně funkční euro

V závěrečné fázi jsou veškerá přechodná opatření ukončena a euro již obíhá jako plnohodnotná regulérní měna. Tuto fázi charakterizuje:

- české koruny mohou být směňovány na eura pouze v pobočkách České národní banky

Obrázek č. 5: Český scénář pro zavedení eura

Pramen: Národní plán zavedení eura v České republice, Ministerstvo financí ČR, vlastní zpracování

PŘÍNOSY A NÁKLADY ZAVEDENÍ EURA V ČESKÉ REPUBLICE

Relevantním členěním přínosů a nákladů zavedení eura v České republice je členění podle toho zda jsou bezprostředně spjaty se zavedením eura, přímé dopady nebo se projevují zprostředkovaně, nepřímé dopady¹.

Obě skupiny se pak dále mohou členit na dopady jednorázové a trvalé a dále na dopady které se projeví současně se zavedením eura, nebo až ve střednědobém či dlouhodobém časovém horizontu.

Přímé přínosy jsou pozitivní dopady na ekonomiku bezprostředně vyvolané zavedením společné měny. V souvislosti se zavedením eura v České republice jsou identifikovány čtyři přímé přínosy zavedení eura, a to omezení kurzovního rizika, snížení transakčních nákladů, snížení nákladů na obstarání kapitálu a vyšší transparentnost cen. Přímé náklady jsou negativní dopady na ekonomiku, které bezprostředně souvisí se zavedením eura. Identifikovány jsou opět čtyři možné negativní dopady, a to ztráta autonomisty měnové politiky a ztráta kurzovní politiky, bezprostřední růst cenové hladiny, administrativní a technické náklady spojené s přechodem na euro a specifické náklady bankovního sektoru.

Nepřímé dopady jsou dopady, které působí zprostředkovaně přes přímé dopady a projevují se ve střednědobém nebo dlouhodobém časovém horizontu po zavedení eura. Jako přínosy jsou identifikovány růst zahraničního obchodu, příliv zahraničních investic a stabilizace veřejných financí, jako náklady dlouhodobý růst cenové hladiny.

¹ Studie o vlivu zavedení eura na ekonomiku ČR. Ministerstvo financí ČR 2007

Obě skupiny dopadů pak lze dále členit podle intenzity dopadu na jednorázové a trvalé a podle časového horizontu na okamžité, střednědobé a dlouhodobé.

Tabulka č. 1: Přínosy a náklady zavedení eura v České republice

Přímé dopady	Nepřímé dopady
Přínosy	Přínosy
omezení kurzovního rizika (trvalé, okamžité, po zavedení)	růst zahraničního obchodu (trvalé, střednědobý a dlouhodobý horizont, po zavedení)
snížení transakčních nákladů (trvalé, okamžité, po zavedení)	přívliv zahraničních investic (trvalé, střednědobý a dlouhodobý horizont, po zavedení)
nižší náklady na obstarávání kapitálu (trvalé, střednědobý a dlouhodobý horizont, po zavedení)	stabilizace veřejných financí (trvalé, střednědobý a dlouhodobý horizont, před i po zavedení)
vyšší transparentnost cen (trvalé, střednědobý a dlouhodobý horizont, po zavedení)	
Náklady	Náklady
ztráta autonomní měnové politiky a kurzovní politiky (trvalé, okamžité, před i po zavedení)	dlouhodobý růst cenové hladiny (trvalé, okamžité, po zavedení)
bezprostřední růst cenové hladiny (jednorázové, okamžité, po zavedení)	
administrativní a technické náklady přechodu na euro (jednorázové, okamžité, před i po zavedení)	
specifické náklady bankovního sektoru (jednorázové i trvalé, okamžité, před i po zavedení)	

Pramen: Studie o vlivu zavedení eura na ekonomiku ČR. Ministerstvo financí ČR 2007, vlastní zpracování.

ZÁVĚREM: JAK DÁL?

Do jisté míry by se tak dalo říci, že rozhodnutí o načasování zavedení eura je možná větší zásah do každodenního života nejen českých občanů, podnikatelů, ale i politiků a vysokých ústavních činitelů (očividným příkladem je Česká národní banka) než vstup do EU. Není proto divu, že se načasování přijetí eura stalo velkým politickým i odborným tématem. Českým specifikem je však to, že se tato otázka probírá snad nejzevrubněji ze všech zemí. Rovněž politizace celé diskuse je jedinečná.

Česká republika rovněž vyniká tím, že se de facto zařadila na samotný konec pomyslného euro-pelotonu. Pokud se u nás skutečně v souvislosti s přijetím eura nejasně koketuje s termínem 2014 nebo i pozdějším, pak i země, které jsou na euro skutečně mnohem hůře připraveny než my, nás svými ambicemi předbíhají. V roce 2014 chce eurem platit nejen Bulharsko, ale již i Rumunsko.

K přijetí eura musí člen EU splnit několik množin podmínek. Ta první, formální, takzvaná maastrichtská konvergenční kritéria, se zdá být menším problémem než skupina druhá, tedy neformální. Tím důležitým druhým faktorem je tedy politická vůle euro přijmout.

Je zřejmé, že česká ekonomika je na euro připravena mnohem lépe, než byly ve své době ekonomiky Řecka, Portugalska, Španělska nebo Itálie. Přestože tyto ekonomiky byly na euro připraveny hůře než ČR dnes, nebyl pro ně vstup do eurozóny žádným šokem. Česká republika již od roku 2004 (kdy výrazně snížila svůj rozpočtový deficit) buď plní, nebo je velice blízko k plnění maastrichtských kritérií. Jediné „kritérium“, které Česká republika nesplňuje, je dvouletá účast v kurzovém režimu ERM II, kdy měna musí dodržovat flukтуаční pásmo $\pm 15\%$ kolem centrální parity k euru. Vstup do ERM II je však politické rozhodnutí. Posilující česká koruna by si zřejmě několikrát vyžádala zhodnocení centrální parity, posun parity tímto směrem však není problém, to učinilo Slovensko zhruba půl roku před vstupem země do EMU. Měnový režim ERM byl původně konstruován s cílem zamezit devalvacím či depreciacím měn, což u nových členských zemí nehrozí².

Pokud tedy již několik let víceméně ČR splňuje všechny potřebné požadavky, jaké jsou hlavní argumenty pro oddalování termínu přijetí eura?

Jeden z nejčastěji uváděných argumentů pro odkládání termínu přijetí eura je tvrzení, že euro přinese skokové a drastické zdražování, které se projeví vysokou inflací. Ačkoli je pravda, že u zemí, které dohánějí cenovou hladinu eurozóny, dojde vlivem přijetí eura ke zvýšení inflace, v žádném případě se nedá mluvit o dramatickém či skokovém zdražení. Hovoří o tom jak zkušenosti jiných zemí, které euro zaváděly před námi, tak expertní odhady do budoucna. Podíváme-li se na inflaci v zemích, které vstupovaly do EMU v letech 1999–2001, dočasný nárůst inflace bylo možné pozorovat jen v Řecku, Portugalsku a Irsku. Ani v případě nejdramatičtějšího nárůstu cen, tedy v Irsku, však inflace neposkočila o více než tři procentní body. Navíc i v zemích, kde se inflace zvýšila, byl vzestup inflace dočasný a její hladina se brzy vrátila do původních mezí. Pokud se podíváme na průměrnou inflaci v eurozóně, je patrné, že se po celou dobu zavádění společné měny držela velice blízko 2%, tedy kýženého cíle Evropské centrální banky.

² Sedláček, T. Odkdy euro v zemích Koruny české. Scientia & Societas, 3/2008

Za představu, že euro vedlo k dramatickému zdražování, vděčíme dnes již dobře zdokumentovanému jevu optické iluze při zavádění eura. Lidé byli velice citliví na změny cen u drobných každodenních transakcí, které skutečně poskočily, ale již si nevšimli snižování jiných cen. Dalším příkladem, který se v poslední době často uvádí, je nárůst inflace ve Slovinsku. Po vstupu do EMU v lednu 2007 skutečně slovinská inflace relativně prudce vzrostla ze 2 na 6 procent. Ve stejném období ale v České republice, která euro nezaváděla, byla inflace podobně vysoká. Svádět tedy toto zdražování na euro je přinejlepším nezodpovědné. Samotný odhad slovinské vlády hovoří o vlivu eura na inflaci v rozsahu 0,6 procentního bodu; Evropská centrální banka podle svých propočtů uvádí 0,4 procentního bodu. Ať tak či onak, i kdyby tato čísla byla podhodnocená, o žádný dramatický nárůst zřejmě nepůjde. Koneckonců i Slovensko očekává nárůst inflace z titulu zavedení eura pouze o jeden procentní bod.

Argument související s inflací je strach z vysoké nesladěnosti naší cenové hladiny s průměrem Evropské unie (62,6% průměru EU-27 v roce 2007 podle údajů Eurostatu). Pokud má země nižší cenovou hladinu, rychlé tempo ekonomického růstu a vzdá se směnného kurzu jakožto přirozeného mechanismu reálného dohánění vyspělejších zemí, poté je skutečně na místě obezřetnost. To však není případ české ekonomiky.

Cenové hladiny nových členských států EU jsou skutečně nižší než průměr Evropské unie, nikoli však dramaticky. Zajímavé je si povšimnout, že země sousedící s Českou republikou, tedy Německo a Rakousko, které tvoří blok našich hlavních obchodních partnerů a mají na nás největší vliv, mají sice vyšší cenovou hladinu než ČR, ale nikoli extrémně. Ostatní země v našem sousedství, Polsko a Slovensko, mají cenovou hladinu přibližně stejnou jako ČR.

Co se týče dynamiky dohánění cenové hladiny, domníváme se, že v současnosti není třeba mít obavy z nízké cenové hladiny, neboť již v roce 2012 by cenová hladina České republiky měla dosáhnout 80% cenové hladiny eurozóny. Je dobré si uvědomit, že i Slovinsko úspěšně vstoupilo do EMU, ačkoli v té době mělo cenovou hladinu nižší, než budeme mít my v roce 2012. Portugalsko a Španělsko v roce 1999 a Řecko v roce 2001 přijímaly euro s cenovými hladinami na úrovni 80–86% průměru eurozóny. Obecně lze tedy říci, že ani současná cenová hladina ČR by neměla být překážkou vstupu do EMU, natož její budoucí vývoj.

Dalším častým argumentem proti brzkému přijetí eura je ztráta monetární suverenity. Česká ekonomika bude mít jednotnou úrokovou sazbu se všemi zeměmi eurozóny a nebude moci přizpůsobovat své úrokové sazby aktuální potřebě své ekonomiky. Ovšem Polsko či Maďarsko měly sazby mnohem vyšší. Nízké úrokové sazby tedy nejsou specifikem konvergujících ekonomik, ale spíše specifikem ryze českým. Navíc v současné době nemá cenu spekulovat, jak bude úrokový diferenciál mezi českou ekonomikou a eurozónou vypadat za pět

let. I mnohem suverénnější ekonomiky, než je česká, se své suverenity vzdaly ve prospěch společné měny (Německo, Francii, Itálii nebo Španělsko). Také menší země (např. Finsko, Belgie) se rozhodly upřednostnit společnou měnu před možností určovat svou vlastní monetární politiku.

Před zavedením eura se i země Evropské unie spontánně zbavovaly volně plovoucího směnného kurzu a své měny více či méně pevně vázaly na hlavní měny. Je rovněž zajímavé, že většina hlavních politických stran tří starých členských zemí EU, které eurem neplatí (Británie, Dánsko, Švédsko), deklaruje ochotu euro přijmout, ale průzkumy veřejného mínění jsou proti. V případě České republiky je tomu naopak.

Obecně lze říci, že původní myšlenka zavést euro byla provedena s cílem liberalizovat zahraniční obchod, zvýšit evropskou konkurenci. Deset let poté se zdá, že se toto skutečně podařilo. Eurozóna se skutečně stává čím dál tím významnější globální velmocí. Euro je bezpochyby nejvýznamnějším pokrokem evropské ekonomické integrace. Bez společné měny by ČR jen těžko mohla obstát v globální konkurenci. Evropská unie se přechodem na euro zbavila jedné z nejvýznamnějších umělých bariér mezinárodního obchodu. Cílem eura je zjednodušit život jak podnikatelům, tak občanům. Euro je de facto liberální myšlenka, jejímž cílem bylo zvýšení konkurence, snížení cen a nabídnutí větší transparency a bohatšího výběru pro spotřebitele.

Euro je navíc úspěšná globální měna. Nejenže se nevyplnila žádná hororová proroctví, která byla euru kladena do vínku, ale euro navíc předčilo veškerá očekávání. Od zavedení eura nikdo nečekal tak výrazné posílení pozic vůči americkému dolaru. Euro se také stává významnou rezervní měnou. Ke konci roku 2006 bylo 25% světových devizových rezerv drženo v eurech a 66 % v amerických dolarech. V roce 2007 podíl eura vzrostl dále na 26,5 %. Přitom v roce 1999 představoval podíl eura na světových rezervách pouze 18 %.

Euro dnes již není nejistý projekt, kterým na přelomu tisíciletí byl. Eurem platí 320 milionů Evropanů. Pokud budeme počítat i země, které mají svou měnu na euro zavěšenou (to je i případ Dánska), pak euro přímo ovlivňuje 500 milionů lidí. Od nových členských států tedy není třeba tolik odvahy, kolik si zavedení eura vyžádalo od původních zemí eurozóny. Nové země vstupují do rozjetého vlaku a vyzkoušeného projektu, jehož vývoj jde správným směrem.

Česká republika je jednou z nejotevřenějších ekonomik Evropy. Pro typickou malou otevřenou českou ekonomiku (HDP české ekonomiky je méně než jedno procento HDP EU–27) je výhodná co možná nejhlubší integrace. Z historické zkušenosti se také ukazuje, že integrace se Západem nám vždy prospívala a naopak stavění jakýchkoli umělých bariér směrem na Západ mělo opačný efekt. Česká republika navíc drží velice záviděníhodnou pozici, co se týče lákání zahraničního kapitálu. Toto výsluní však může být brzy zastíněno slovenským přijetím eura, kdy obchodování v jednotné měně bude jistě v očích

zahraničních (ale potenciálně i českých) podnikatelů bráno jako silná konkurenční výhoda. Zahraniční investoři totiž logicky preferují země s jednotnou měnou, protože většina jejich výroby končí reexportem. Odpadnou tak náklady na devizové operace (směna měn, zajištění atd.), náklady spojené s držetím dvou měn a tedy možnost snížit provozní rezervy, účetní a psychologické strasti s operacemi ve dvou měnách. To nakonec vede k nižším nákladům a tedy možnosti nabízet svým zákazníkům konkurenčnější ceny³.

Načasování přijetí eura je však nejen ekonomické, ale zejména politické rozhodnutí. V tomto smyslu je dobře, že se na toto téma vede tak obsáhlá diskuse. Ta by ovšem měla vyústit v jasnou strategii vlády pro přijetí eura. Jistě by to prospělo nejen naší mezinárodní kredibilitě, ale vytvořilo by lepší pozici České republiky v rámci Evropské unie.

LITERATURA

- Aktualizovaná strategie přistoupení České republiky k eurozóně.* Společný dokument vlády ČR a ČNB. Praha 29.8.2008
- Dědek, O. *Krize Evropského měnového systému v letech 1992 – 1993 jako argument pro společnou měnu.* Scientia & Societa, č.3, 2008, ročník IV
- Euro naše měna.* Sborník z mezinárodní konference. Ministerstvo financí ČR. Praha 2007.
- Mička, P. *Euro k nám samo nepřijde (opatření, která je třeba udělat).* Scientia & Societa, č.3, 2008, ročník IV
- Národní plán zavedení eura v České republice.* Ministerstvo financí ČR. Praha 2007.
- Sedláček, T. *Odkdy euro v zemích Koruny české?* Scientia & Societa, č.3, 2008, ročník IV
- Studie vlivu zavedení eura na ekonomiku ČR.* Ministerstvo financí ČR. Praha 2007.
- Zpráva o plnění Národního plánu zavedení eura v České republice.* Národní koordinační skupina pro zavedení eura v České republice. Praha 2008.

Jak daleko je české euro? Daleko!

Abstrakt

Stať se zaměřuje na deskripci postupu České republiky při vstupu do eurozóny a přijetí společné měny, eura. Charakterizuje jednotlivé možné scénáře přechodu na jednotnou měnu a na jejich pozadí analyzuje jednotlivé fáze scénáře přechodu na společnou měnu v České republice. Seznamuje s institucionálním zabezpečením přechodu na společnou měnu, s jejími přínosy a náklady. V závěru poukazuje na rozhodující problémy a jejich latentní řešení a z toho vyplývající nejasnosti a nejistoty determinující přijetí společné měny v České republice.

³ Sedláček, T. ibidem

Na jakim etapie znajduje się czeskie euro? Na odległym!

Streszczenie

Rozprawa przedstawia procedurę działań w Republice Czeskiej w procesie jej wejścia do strefy euro i wprowadzenie wspólnej jednostki monetarnej – euro. Charakteryzuje poszczególne możliwe scenariusze wprowadzenia euro w Republice Czeskiej. Przedstawia zabezpieczenie instytucjonalne, korzyści i koszty wprowadzenia euro. W zakończeniu artykuł zwraca uwagę na decydujące problemy, ich skryte rozwiązania oraz wpływające z tego niejasności i niepewności, wiążące się z wprowadzeniem wspólnej jednostki monetarnej w Republice Czeskiej.

How Far is Czech Euro? Afar!

Summary

The treatise describes how the Czech Republic proceeds further with euro area and with the common currency, Euro. The paper features particular possible scenarios of the transition to the common currency and on the basis of them it analyses individual phases of the scenarios in the transition to the common currency in the Czech Republic. The institutional security of the transition to the common currency is dealt with, as well as its benefits and costs. At the close the paper pays attention to crucial issues and their potential solutions resulting in dubiousness and uncertainties that determine the transition to the common currency in the Czech Republic.